

โรงพยาบาลมวกเหล็ก จ.สระบุรี

ระเบียบปฏิบัติงาน รหัสเอกสาร : P-PCT-020	เรื่อง : การประเมินผู้ป่วยวิกฤติ			
	เริ่มใช้ : 1 กุมภาพันธ์ 2554	พิมพ์ครั้งที่ : 1	แก้ไขครั้งที่ : 0	หน้า : 3

ระเบียบปฏิบัติงานเรื่อง
การประเมินผู้ป่วยวิกฤติ

ผู้รับผิดชอบ		ลงชื่อ	วัน เดือน ปี
จัดทำโดย	คณะกรรมการพัฒนาระบบบริการผู้ป่วย (PCT)		1 กุมภาพันธ์ 2555
ทบทวนโดย	นางศิรดา ภูริวัฒนพงศ์		1 กุมภาพันธ์ 2555
อนุมัติโดย	นางศิรดา ภูริวัฒนพงศ์		1 กุมภาพันธ์ 2555

บันทึกการแก้ไข

ฉบับที่	วันที่มีผลบังคับใช้	ลักษณะการแก้ไข
1	1 กุมภาพันธ์ 2555	บังคับใช้

สำเนาฉบับที่ :

เอกสารฉบับ

ควบคุม

ไม่ควบคุม

โรงพยาบาลมวกเหล็ก	หน้า : 1/3
ระเบียบปฏิบัติเลขที่ : P-PCT-020	ฉบับที่ : 1
เรื่อง : การประเมินผู้ป่วยวิกฤติ	วันที่ : 1 กุมภาพันธ์ 2555
แผนก : คณะกรรมการพัฒนาระบบบริการผู้ป่วย (PCT)	แผนกที่เกี่ยวข้อง : ทุกหน่วยงาน
ผู้จัดทำ : คณะกรรมการพัฒนาระบบบริการผู้ป่วย (PCT)	ผู้อนุมัติ : นางศิรดา ภูริวัฒนพงศ์

1. วัตถุประสงค์

-เพื่อให้สามารถประเมินสถานะผู้ป่วยได้ว่าผู้ป่วยมีสภาพเช่นไร และให้การช่วยเหลือได้ทันเวลา

2. ขอบข่าย

ระเบียบปฏิบัตินี้ใช้กับทุกหน่วยงานในโรงพยาบาล

3. คำนิยามศัพท์

-

4. เอกสารอ้างอิง

-

5. นโยบาย

เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบในการประเมินผู้ป่วยระหว่างการดูแล ให้ทราบถึงสถานะผู้ป่วยและให้การรักษาได้ทันท่วงที

6. ความรับผิดชอบ

-

7. วิธีปฏิบัติ

การประเมินผู้ป่วยแบ่งตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- 1.ผู้ป่วยฉุกเฉินมาก (Emergent)
- 2.ผู้ป่วยฉุกเฉิน (Urgent)
- 3.ผู้ป่วยไม่ฉุกเฉิน (Non-emergent)

ระเบียบปฏิบัติเลขที่ : P-PCT-020	หน้า : 2/3
เรื่อง : การประเมินผู้ป่วยวิกฤติ	

1. ผู้ป่วยฉุกเฉินมาก (Emergent)

หมายถึง เป็นภาวะที่คุกคามต่อชีวิตต้องให้การช่วยเหลืออย่างรีบด่วน ผู้ป่วยที่ต้องการการตรวจรักษาทันทีมิฉะนั้นผู้ป่วยจะตาย หรือพิการอย่างถาวรในเวลาไม่กี่นาที ซึ่งภาวะฉุกเฉินมากที่ต้องวินิจฉัยและให้การตรวจรักษาทันที

- ภาวะ “หัวใจหยุดเต้น” (Cardiac arrest)
- หายใจไม่ออก
- หยุดหายใจ
- ภาวะ “ช็อก”

- ชักรวดเวลาหรือชักรวดเร็ว
- เลือดออกมากอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา

2. ผู้ป่วยฉุกเฉิน (Urgent)

เป็นภาวะที่ต้องการการช่วยเหลือโดยเร็ว รอได้บ้างแต่ไม่นาน เป็นภาวะที่ผู้ป่วยต้องการการช่วยเหลือทางการรักษาพยาบาลจัดเป็นอันดับรองจากกลุ่มแรก ผู้ป่วยประเภทนี้ถ้าปล่อยทิ้งไว้ไม่ให้เกิดการดูแลรักษาพยาบาลอย่างถูกต้อง ก็อาจทำให้สูญเสียชีวิตหรือพิการได้ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง ผู้ป่วยประเภทนี้จะมีอาการหรืออาการแสดงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

- หายใจช้ากว่า 10 หรือเร็วกว่า 30 ครั้ง/นาที หายใจลำบากหรือหายใจเหนื่อยหอบ
- ชีพจรช้ากว่า 40 หรือเร็วกว่า 150 ครั้ง/นาที โดยเฉพาะถ้าร่วมกับลักษณะทางคลินิกข้ออื่น
- ไม่รู้สึกร่างกาย ชัก อัมพาต หรือตาบอด หูหนวกทันที
- ตกเลือด ซีดมากหรือเขียว
- เจ็บปวดมากหรือทุรนทุราย
- มือเท้าเย็นซีด และเหงื่อแตก ร่วมกับลักษณะทางคลินิกข้ออื่น
- ความดันโลหิตตัวบนต่ำกว่า 90 มม.ปรอทหรือตัวล่างสูงกว่า 130 มม.ปรอท โดยเฉพาะร่วมกับลักษณะทางคลินิกข้ออื่น
- อุณหภูมิร่างกายต่ำกว่า 35° c หรือสูงกว่า 40° c โดยเฉพาะร่วมกับลักษณะทางคลินิกข้ออื่น
- ถูกพิษหรือ Drug overuse
- ได้รับอุบัติเหตุ โดยเฉพาะบาดเจ็บที่ใหญ่มากและมีหลายแห่ง เช่น major multiple fractures, Burns, Back injury with or without spinal cord damage
- ภาวะจิตเวชฉุกเฉิน

ระเบียบปฏิบัติเลขที่ : P-PCT-020	หน้า : 3/3
เรื่อง : การประเมินผู้ป่วยวิกฤติ	

3. ผู้ป่วยไม่ฉุกเฉิน (Non-emergent)

เป็นภาวะที่ผู้ป่วยไม่จำเป็นต้องพึ่งการให้บริการหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน แต่ต้องได้รับการตรวจรักษาโดยการส่งต่อไปตรวจ ณ แผนกผู้ป่วยนอก หรือจัดลำดับความสำคัญในการรักษาเป็นลำดับสุดท้าย

- Minor fracture or other minor injury
- Dead On Arrival (DOA)
- Chronic backache
- Moderate headache
- Common cold

